

PUNTUALITZACIONS HOMENATGE SR. COLL

Roquerols. Sabeu que reconec l'esforç que féu en cada número per a tirar endavant aquesta revista, però en el darrer número féu una editorial sota l'encapçalament de "Puntualització a l'homenatge del Sr. Coll" en que hi poseu unes coses que penso no hi corresponen, demostreu desinformació, i feu judicis temeraris i tendenciosos. Com a persona que formava part de l'organització haig de fer unes puntualitzacions a la vostra editorial i repeteixo que les faré en base a l'encapçalament de la vostra editorial: "Homenatge al Sr. Coll"

Dieu:

"Que Roquerols no té res a veure amb cap acte polític que es faci al poble" i punt i seguit dieu *"ens ha sobtat que s'involucrés la revista Roquerols en l'organització de l'homenatge"*, aquí algú pot entendre que l'homenatge era un acte polític i jo **puntualitzo**: que l'homenatge era únicament això, un homenatge, que a l'acte no hi havia cap bandera (ni la catalana), ni cap discurs, ni cap representació, ni cap identificació oficial de cap partit.

"Vàrem informar de la programació d'un tal homenatge Ara bé, el fet que Roquerols informés no vol dir pas que compartís la idea ni molt menys que li dongués suport". **Puntualitzo**: que vosaltres en sou la premsa local i per tant és el vostre deure informar de tots els actes que aquí es facin, tal i com ho vàreu fer; tothom sap que en els diaris s'informa del que passa i fins i tot hi han uns apartats en que pagant es pot anunciar qualsevol cosa, i ningú pensa per això que els diaris comparteixin les notícies que donen o els anuncis que publiquen a no ser persones amb animadversió vers aquella forma d'expressió o que tingui interessos monopolitzadors de l'informació.

Qui ha organitzat aquest homenatge? **Puntualitzo**: tots són joves del poble i alguns els coneixeu personalment. Aquests joves volien fer coses, independents de qualsevol tutelatge oficial o paraficial, i aquest era el primer acte d'una sèrie programada per aquest mes; els actes eren de tipus cultural, esportiu, social i portats per experts en la matèria. S'en va facilitar que hi participés i em vaig sentir molt honorat i satisfet d'aquests joves de La Roca amb

tanta empena i proïsme. L'acte, com ja se sap, era obert a tothom i tothom podia anar-hi i conèixer els organitzadors i conèixer el sentit de l'homenatge.

"L'estelada que apareix al peu dels cartells anunciadors".

Puntualitzo: com es podia veure l'estelada no anava acompanyada de cap sigla i per tant no era un acte partidista. L'estelada és un símbol i com a tal vosaltres hauríeu de saber que és utilitzat per diferents agrupacions polítiques: Joventuts Nacionalistes de Convergència, Joventuts Socialistes del P.S.C., Joventuts Comunistes del P.S.U.C., Joventuts d'E.R.C., Entesa dels Nacionalistes d'Esquerra, Crida a la Solidaritat, Moviment de Defensa de la Terra, i un etc. bastant llarg. És un símbol representatiu d'uns valors de llibertat, justícia, respecte, fidelitat i estima a una terra, una llengua i una cultura, això fa que avui dia hagi superat els límits de les sigles i sigui utilitzat per persones que s'identifiquen amb aquests valors però que no militen enlloc. Perquè són joves, perquè són alegres, perquè són combatents en defensa d'aquests valors, els organitzadors van voler posar aquest símbol i jo vaig estar-hi d'acord perquè també m'identifico amb aquests valors.

"Que la propaganda signada per unes sigles donen fidedigne testimoni de la presència a La Roca d'un grup nacionalista local".

Puntualitzo: Home! no un, més d'un. Només cal mirar les llistes de les eleccions i veure a on van anar els vots i veure que a La Roca hi ha nacionalistes i molts. Dir per tant que és ara, a partir de que han enganxat uns cartells de l'M.D.T. que hi ha un grup nacionalista local, pot ser una ofensa per a molts, penso en mi mateix i penso també en dos partits que es presenten en una sola candidatura i fa anys que són al consistori de La Roca.

"Mantenir-se en secret ni actuar d'amagat" **Puntualitzo**: Mai s'ha actuat en secret ni d'amagat. L'homenatge va ser el dia 10 de setembre, però el dia 4 de juliol, dos mesos abans, se li proposava al Sr. Coll, se li feien les fotos que acompanyaven el cartell, es concretava amb una casa comercial de Granollers el regal que se li faria, s'acordava amb un restaurant local el

menú i el preu i se li donava nom i telèfon de la persona que es feia responsable d'aquest apartat. L'homenatge era obert a tothom i tothom podia anar-hi fins i tot un corresponsal de la vostra revista per a que aixequés acte del sentit i del transcurs de l'homenatge, cosa que no vàreu fer.

"A no ser que no es comparteixi l'ideal de la democràcia"

Puntualitzo: això ho trobo tan fora de lloc i tant tendencios que prefereixo no fer cap comentari.

Per acabar: l'homenatge va ser transparent, agradable i engrescador, tant que els organitzadors volien repetir-ho cada any, amb persones diferents i sense prejudicis socials o culturals, cosa que ara ho dubto. Si algú no compartia que se li fés un homenatge al Sr. Coll per enveja o perquè no el considerava la persona adient, li demano que sigui respectuós amb les iniciatives dels altres perquè falta ens fan a La Roca, i que les energies que ha gastat en desacreditar a tort i dret, fent encara més de La Roca una olla de grills, les dediqui a montar homenatges a aquelles persones que segons el seu criteri sí que s'ho mereixen. A veure si és capaç.

Josep Uclés

CRONICA D'UN SOPAR-HOMENATGE

A les 22 h. vaig anar a recollir a casa seva el Sr. Coll i la seva Senyora. Per a ell era dia gran i amb motius, no tothom gaudeix de la satisfacció de que li facin un homenatge i que a més t'ho faci gent jove.

Anaban molt ben arreglats i feien goig. El Sr. Coll estava un xic nerviós per l'emoció i així m'ho va confessar en baixar del cotxe. La Senyora Coll era la primera vegada que hi anava a aquell restaurant, on va aprofitar per a gaudir uns minuts de la magnífica vista de La Roca que des d'allà es pot contemplar, no era cosa de desapropiar aquella oportunitat.

A l'entrar a la sala, la taula tant ben preparada i tan inmensa feia molt d'efecte, el Sr. Coll i Sra. van anar saludant un per un tots els presents entretenint-se una mica més amb la mestra Srta. Mai-